34th Sunday Christ the King

Ez 34:11–12, 15–17; 1 Cor 15:20–26, 28; Mt 25:31–46

క్రీస్తు రాజు మహోత్సవం – 34వ సాధారణ ఆదివారం

పఠనాలు: యెహెజ్కేలు 34:11–12, 15–17; 1 కొరింథీయులకు 15:20–26, 28; మత్తయి 25:31–46

ప్రారంభికం

ఒక చిన్న బాలుడు తన అమ్మమ్మతో కలిసి ఒక గొప్ప కేథడ్రల్ దేవాలయాన్ని దర్శించడానికి వెళ్లాడు. అక్కడ ఉన్న రంగురంగుల గాజు కిటికీలను (స్టెయిన్డ్ గ్లాస్) చూస్తూ, "అమ్మమ్మా, వీరు ఎవరు?" అని అడిగాడు. ఆమె ఇలా సమాధానమిచ్చింది: "వీరు పరిశుద్ధులు."

కొన్ని రోజుల తరువాత పాఠశాలలో ఉపాధ్యాయుడు పిల్లలను అడిగాడు: "పరిశుద్ధుడు అంటే ఎవరు?" ఆ బాలుడు వెంటనే లేచి, "పరిశుద్ధుడు అంటే ఎవరి ద్వారా దేవుని వెలుగు ప్రకాశిస్తుందో ఆ వ్యక్తి" అని చెప్పాడు.

ఈ రోజు క్రీస్తు రాజు మహోత్సవాన్ని జరుపుకుంటున్న మనకు, మన రాజైన క్రీస్తు యొక్క వెలుగు అధికారం, బలం లేదా ఆధిపత్యం ద్వారా కాకుండా, ప్రేమ, కరుణ, దయ ద్వారా ప్రకాశిస్తుందని తిరుసభ గుర్తు చేస్తోంది. ఆయన తప్పిపోయిన వారిని వెదికే గొర్రెల కాపరి-రాజు; గాయపడిన వారిని స్వస్థపరచే రాజు; పేదలతో, మరచిపోయిన వారితో తనను తాను ఏకీభవించే రాజు.

ఈ రోజు సువార్తలో యేసు ప్రభువు మన జీవితానికి చివరి కొలమానం విజయం, హోదా లేదా బాహ్య ప్రదర్శన కాదని, కానీ ప్రతిరోజూ చేసే చిన్న చిన్న ప్రేమ కార్యాలేనని బోధిస్తున్నారు. ఆకలితో ఉన్నవారికి ఆహారం పెట్టినప్పుడు, అపరిచితులను ఆహ్వానించినప్పుడు, బాధపడుతున్నవారిని ఓదార్చినప్పుడు, మనకు అపకారం చేసినవారిని క్షమించినప్పుడు, క్రీస్తు వెలుగు మన ద్వారా ప్రకాశిస్తుంది.

అయితే, ఆయన మనలను ప్రేమించమని కోరిన విధంగా మనం ఎన్నిసార్లు ప్రేమించలేకపోయామో కూడా మనం అంగీకరిస్తున్నాం. నిర్లక్ష్యం చేసిన సందర్భాలు ఉన్నాయి. స్వార్థంగా ప్రవర్తించిన సందర్భాలు ఉన్నాయి. అవసరంలో ఉన్నవారిని చూసినా పక్కకు వెళ్లిపోయిన సందర్భాలు ఉన్నాయి. మన చుట్టూ ఉన్న బాధను చూసి మన హృదయాలను మూసుకున్న సందర్భాలు కూడా ఉన్నాయి.

అందువల్ల తీర్పు చెప్పడానికే కాకుండా స్వస్థపరచడానికి, పునరుద్ధరించడానికి వచ్చే మన గొర్రెల కాపరి-రాజైన క్రీస్తు యొక్క అపార కరుణపై విశ్వాసంతో, మన పాపాలను అంగీకరించి, ఈ పవిత్ర దివ్య రహస్యాలను యోగ్యంగా జరుపుకోవడానికి మనలను సిద్ధపరచుకుందాం.

ప్రసంగం

ఒక ప్రసిద్ధ కథ ఉంది.

ఒక రాజు తన ప్రజలను మారువేషంలో వెళ్లి చూడాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. తన రాజవస్త్రాలను తీసివేసి, ఒక పేద బాటసారిలా దుస్తులు ధరించి తన రాజ్యంలోని వీధుల్లో నడిచాడు.

చాలామంది అతనిని పట్టించుకోలేదు. కొందరు అతనిని తోసుకుంటూ వెళ్లిపోయారు. మరికొందరు అతనిని ఎగతాళి చేశారు.

కానీ ఒక చిన్న గుడిసె బయట కూర్చున్న వృద్ధురాలు మాత్రం అతనిని లోపలికి ఆహ్వానించింది. తన దగ్గర ఉన్న రొట్టెను అతనికి ఇచ్చింది. తన సూప్‌ను పంచుకుంది. అతను ఎంతో విలువైన వ్యక్తి అన్నట్లుగా అతని మాటలను శ్రద్ధగా వినింది.

తర్వాతనే ఆమెకు తెలిసింది—తాను ఆదరించిన ఆ అలసిపోయిన బాటసారి నిజానికి రాజేనని.

ఆమె వణుకుతూ, "మహారాజా, నేను మీకు ఎంతో సాధారణమైన భోజనం మాత్రమే పెట్టాను. దయచేసి క్షమించండి," అని చెప్పింది.

అప్పుడు రాజు చిరునవ్వుతో ఇలా అన్నాడు:

"రాజభవనాల్లో ఉన్న అనేక మంది నాకు ఇవ్వలేనిదాన్ని నీవు ఇచ్చావు—నీ హృదయాన్ని."

ఈ చిన్న కథ ఈ రోజు మనం జరుపుకుంటున్న క్రీస్తు రాజు మహోత్సవం యొక్క అంతరార్థాన్ని మనకు తెలియజేస్తుంది. అయితే యేసు ప్రభువు యొక్క రాజరికం, ఈ ప్రపంచం తెలిసిన ఏ రాజరికంలా ఉండదు.

రాజుల గురించి ఆలోచించినప్పుడు మనకు సాధారణంగా శక్తి, వైభవం, వేడుకలు, కిరీటాలు, రాజభవనాలు, సైన్యాలు, అధికారమే గుర్తుకు వస్తాయి. ఈ రోజుల్లో కూడా రాజరిక వ్యవస్థ ఉన్న దేశాలలో రాజులు, రాణులు ప్రతిష్ఠకు, ఘనతకు చిహ్నాలుగా భావించబడతారు.

పూర్వకాలంలో ఈ భావన మరింత బలంగా ఉండేది. రాజు అంటే యుద్ధంలో సైన్యాలను నడిపించే యోధుడు, లేదా తన ప్రజలపై అధికారాన్ని చెలాయించే పాలకుడు. చరిత్రలో ఇంకొక రకమైన రాజులను కూడా చూస్తాం—తన ప్రజలు బాధపడుతున్నా, తనకోసమే సంపద కూడబెట్టుకునే నిరంకుశ పాలకులను.

కానీ పవిత్ర గ్రంథంలో, ముఖ్యంగా యెహెజ్కేలు ప్రవక్త ద్వారా, దేవుడు రాజు గురించి మాట్లాడినప్పుడు మనకు పూర్తిగా భిన్నమైన చిత్రాన్ని చూపిస్తాడు. జయించిన వీరుడి రూపాన్ని కాదు; గొర్రెల కాపరి రూపాన్ని చూపిస్తాడు.

"నేనే నా గొర్రెలను వెదకి, వాటిని కాచుకుంటాను."

గొర్రెల కాపరి తన స్వార్థం కోసం మందను ఉపయోగించుకునే వాడు కాదు. అతడు తప్పిపోయిన గొర్రెను వెదుకుతాడు. గాయపడిన దానికి కట్టు కడతాడు. బలహీనమైన దానికి బలం ఇస్తాడు. పచ్చిక బయళ్లకు నడిపిస్తాడు.

దేవుడు ఇశ్రాయేలు రాజులకు, నాయకులకు ఈ కాపరి బాధ్యతను అప్పగించాడు. కానీ వారిలో చాలామంది విఫలమయ్యారు. మందను కాపాడాల్సింది పోయి తమను తాము మాత్రమే చూసుకున్నారు.

అందుకే దేవుడు యెహెజ్కేలు ద్వారా ఇలా అంటాడు:

"మీరు నా గొర్రెలను పోషించకుండా, మిమ్మల్నే మీరు పోషించుకున్నారు."

అందుచేత దేవుడు ఒక గొప్ప వాగ్దానం చేస్తాడు:

"నేనే నా ప్రజలకు కాపరిగా ఉంటాను."

ఆ వాగ్దానం యేసు క్రీస్తులో నెరవేరింది.

ఈ రోజు క్రీస్తు రాజు మహోత్సవంలో మనం బంగారు సింహాసనంపై కూర్చొని, విలాస వైభవాలతో చుట్టుముట్టబడిన రాజును జరుపుకోవడం లేదు.

గాయపడిన గొర్రెను తన భుజాలపై మోసే గొర్రెల కాపరి-రాజును మనం ఆరాధిస్తున్నాం.

శిష్యుల పాదాలను కడిగేందుకు మోకాళ్లపై వంగిన రాజును మనం స్తుతిస్తున్నాం.

బంగారు కిరీటంతో కాకుండా, మొదట ముళ్ల కిరీటంతో అలంకరించబడిన రాజును మనం గౌరవిస్తున్నాం.

తన ప్రజలు తనకోసం చనిపోవాలని కోరని, తన ప్రజల కోసం తానే ప్రాణం అర్పించిన రాజును మనం కీర్తిస్తున్నాం.

చరిత్రలో ఎంతమంది పాలకులు తమను తాము రక్షించుకోవడానికి ఇతరులను బలిచేశారు! కానీ మనకు

ఉన్న రాజు ఇతరులను రక్షించడానికి తనను తానే బలిగా అర్పించాడు.

ఈ రోజు సువార్త ఒక మహిమాన్వితమైన దృశ్యాన్ని మన ముందుంచుతోంది. మనుష్యకుమారుడు తన సమస్త దూతలతో మహిమలో వచ్చి, తన సింహాసనంపై ఆసీనుడై ఉన్నాడు. ఇది సిస్టీన్ చాపెల్‌లో మైకేలాంజెలో చిత్రించిన ప్రసిద్ధ చిత్రాన్ని మనకు గుర్తుకు తెస్తుంది—అన్ని జనాంగాలు సమకూర్చబడినప్పుడు తీర్పు చెప్పే క్రీస్తు.

మొదటి చూపులో ఇదే ఈ సువార్తలో అత్యున్నత ఘట్టమని అనిపిస్తుంది. కానీ ఆశ్చర్యకరమైన విషయం ఏమిటంటే, అది అంతిమ ఘట్టం కాదు.

మత్తయి సువార్తలో ఈ భాగం ముగిసిన వెంటనే ప్రభువు బాధల వృత్తాంతం ప్రారంభమవుతుంది. మహిమతో తీర్పు చెప్పే న్యాయాధిపతి, బాధలను భరించే విమోచకుడిగా కనిపిస్తాడు. సింహాసనంపై ఉన్న రాజు, సిలువపై వేలాడుతున్న రాజుగా మారుతాడు. గొర్రెలను మేకల నుండి వేరుచేసే ఆయనే, ప్రజలచే తిరస్కరించబడినవాడు, వస్త్రాలు లాక్కొనబడినవాడు, గాయపరచబడినవాడు, దప్పిక అనుభవించినవాడు, చెరసాలలో ఉంచబడినవాడు, అందరూ విడిచిపెట్టినవాడవుతాడు.

ఇది అన్నిటినీ మార్చేస్తుంది.

ఎందుకంటే మనకు తీర్పు చెప్పే న్యాయాధిపతియే, మనలను అర్థం చేసుకునే రక్షకుడు కూడా. ఆయన దూరంగా నిలబడి తీర్పు చెప్పడు. మన మార్గాల్లో నడిచినవాడు, మన దుఃఖాలను మోసినవాడు, మన శోధనలను అనుభవించినవాడు, మన బలహీనతలను తెలిసినవాడు, మన ఒంటరితనాన్ని భరించినవాడు. ఆయన తలపై కేవలం రాజకిరీటం మాత్రమే లేదు; ముళ్ల కిరీటం కూడా ఉంది.

అయితే తీర్పుకు ప్రమాణం ఏమిటి?

విజయం కాదు.

పేరు ప్రఖ్యాతులు కాదు.

సాధించిన విజయాలు కాదు.

బయటకు కనిపించే మతాచరణలు మాత్రమే కూడా కాదు.

ప్రేమ.

పరిశుద్ధ జాన్ ఆఫ్ ది క్రాస్ చెప్పిన ప్రసిద్ధ మాటలు ఇవి:

"జీవిత సాయంత్రంలో మనకు ప్రేమనే ప్రమాణంగా పెట్టి తీర్పు చెప్పబడుతుంది."

యేసు ఆకలితో ఉన్నవారితో, దప్పికతో ఉన్నవారితో, అపరిచితులతో, రోగులతో, వస్త్రహీనులతో, చెరసాలలో ఉన్నవారితో తనను పూర్తిగా ఏకీభవింపజేస్తాడు.

"మీరు నా ఈ చిన్న సహోదరులలో ఒకరికి చేసినది నాకు చేసినట్టే."

ఎంత ఆశ్చర్యకరమైన సత్యం!

విశ్వానికి రాజైన క్రీస్తు మానవ సమాజంలోని అత్యంత బలహీనులలో తనను దాచుకుంటాడు.

మదర్ తెరిసా ఈ సత్యాన్ని ఎంతో లోతుగా గ్రహించారు.

ఒకసారి ఆమె కలకత్తా వీధిలో మరణానికి దగ్గరగా ఉన్న ఒక మనిషిని తీసుకొని వచ్చారు. అతని శరీరమంతా పుండ్లతో నిండిపోయి ఉంది. వైద్యపరంగా అతనిని రక్షించడం సాధ్యం కాలేదు. అయినప్పటికీ అతడు ఒంటరిగా మరణించకుండా ఆమె అతని చేతిని పట్టుకొని అతని పక్కనే ఉండిపోయారు.

తర్వాత ఆమె ఇలా అన్నారు:

"వారిలో ప్రతి ఒక్కరూ మారువేషంలో ఉన్న యేసే."

పరిశుద్ధ మార్టిన్ ఆఫ్ టూర్స్ కూడా ఇదే సత్యాన్ని అర్థం చేసుకున్నారు.

బాప్తిస్మం పొందకముందే, యువ సైనికుడిగా ఉన్నప్పుడు, గడ్డకట్టించే చలిలో వణుకుతున్న ఒక బిచ్చగాడిని చూసి,

తన అంగీని రెండుగా కోసి, అందులో సగం అతనికి ఇచ్చాడు.

ఆ రాత్రి అతనికి ఒక కల వచ్చింది. అందులో క్రీస్తు, మార్టిన్ ఇచ్చిన ఆ అంగీ సగాన్ని ధరించి కనిపించాడు. అప్పుడు క్రీస్తు దూతలతో ఇలా అన్నాడు:

"మార్టిన్ నాకు వస్త్రం తొడిగాడు."

హంగేరీకి చెందిన పరిశుద్ధ ఎలిజబెత్ కూడా ఈ సత్యాన్ని తన జీవితంలో ఆచరించారు.

రాజకుమార్తె అయినప్పటికీ, తనకు లభించిన ప్రత్యేక సౌకర్యాల మధ్య జీవించినప్పటికీ, ఆమె రహస్యంగా పేదలకు రొట్టెలు తీసుకెళ్లేది.

ఒక పురాణం ప్రకారం, ఒకసారి ఆమె తన అంగీలో ఏమి తీసుకెళ్తున్నావని అడిగినప్పుడు, అందులో ఉన్న రొట్టెలు గులాబీలుగా మారిపోయాయి.

అది చరిత్ర అయినా, పురాణం అయినా, అందులోని సందేశం మాత్రం నిజమే:

ప్రేమ సాధారణమైన కార్యాలను కూడా దేవుని దృష్టిలో అద్భుతమైనవిగా మారుస్తుంది.

ఈ రోజు సువార్తలో మనకు ఎంతో ఓదార్పునిచ్చే గొప్ప సత్యాలలో ఇది కూడా ఒకటి—

సాధారణమైన దయా కార్యాలకు శాశ్వతమైన విలువ ఉంది.

నీతిమంతులు ఆశ్చర్యపడి అడుగుతారు:

"ప్రభువా, మేము నిన్ను ఎప్పుడు ఆకలితోనో, దప్పికతోనో చూశాము?"

తాము చేసిన ఆ చిన్న చిన్న ప్రేమ కార్యాలకు శాశ్వతమైన విలువ ఉందని వారికి తెలియదు.

రోగిని పరామర్శించడం...

ఒకరితో భోజనం పంచుకోవడం...

బాధలో ఉన్నవారి మాటలు ఓర్పుగా వినడం...

ప్రోత్సాహపరిచే ఒక మంచి మాట చెప్పడం...

ఒక గ్లాసు నీరు ఇవ్వడం...

ఎవరికీ తెలియకుండా ఒక చిన్న త్యాగం చేయడం...

ఇవన్నీ స్వయంగా క్రీస్తునే కలిసే సందర్భాలుగా మారుతాయి.

ఈ సువార్త మనకు గుర్తుచేస్తోంది—స్వర్గం చాలా సందర్భాల్లో గొప్ప అద్భుతాల ద్వారా కాదు, సాధారణమైన కరుణా కార్యాల ద్వారా నిశ్శబ్దంగా ఈ ప్రపంచంలోకి ప్రవేశిస్తుంది.

అదే సమయంలో, యేసు తన ఎడమవైపున నిలబడ్డవారితో చాలా గంభీరమైన మాటలు చెబుతున్నారు. వారి పాపం పెద్ద ఎత్తున చేసిన క్రూరత్వం కాదు. అది **నిర్లక్ష్యం**. **ఉదాసీనత**. ప్రేమ చూపించే అవకాశం ఉన్నప్పటికీ ప్రేమించకపోవడం.

సువార్తలోని ఈ భాగం మనలను కలవరపరచవచ్చు. ఎందుకంటే నిజాయితీగా మన హృదయాన్ని పరిశీలిస్తే, మనం ఇంకా ఎక్కువగా సహాయం చేయగలిగిన ఎంతోమందిని గుర్తు చేసుకుంటాం. కరుణ కంటే సౌకర్యానికే ఎక్కువ ప్రాధాన్యం ఇచ్చిన సందర్భాలు గుర్తుకు వస్తాయి. బాధలో ఉన్నవారిని చూసినా పక్కకు వెళ్లిపోయిన సమయాలు కూడా గుర్తుకు వస్తాయి.

అయితే, ఈ రోజు మహోత్సవం యొక్క చివరి సందేశం **భయం కాదు.**

చివరి సందేశం **దేవుని కరుణ.**

ఎందుకంటే తీర్పు చెప్పే న్యాయాధిపతియే, తప్పిపోయిన గొర్రెను వెదికి తీసుకొచ్చే గొర్రెల కాపరి కూడా.

జర్మన్ భాషలో **"richten"** అనే పదానికి ఎంతో అందమైన రెండు అర్థాలు ఉన్నాయి. ఒకటి **"తీర్పు చెప్పడం"**. మరొకటి **"మళ్లీ సరిచేయడం"**, **"బాగు చేయడం"**, **"పునరుద్ధరించడం"**.

ఉదాహరణకు, ఒక కుర్చీ విరిగిపోతే దానిని వడ్రంగి దగ్గరకు తీసుకెళ్లి, **"దీనిని మళ్లీ బాగు చేయగలరా?"** అని అడుగుతాం.

క్రీస్తు రాజు కూడా మన జీవితాల్లో ఇదే చేస్తాడు.

ఆయన విరిగిపోయిన దానిని కేవలం శిక్షించడానికి రాడు.

దానిని పునరుద్ధరించడానికి వస్తాడు.

స్వస్థపరచడానికి వస్తాడు.

పడిపోయినదానిని మళ్లీ లేవనెత్తడానికి వస్తాడు.

మన జీవితంలో విరిగిపోయిన ప్రతిదీ—మన వైఫల్యాలు, గాయాలు, పశ్చాత్తాపాలు, పాపాలు, భయాలు—అన్నింటినీ ఆయన ఎదుట ఉంచవచ్చు.

అప్పుడు మనం ఇలా ప్రార్థించవచ్చు:

"ప్రభువా, నన్ను మళ్లీ సరిచేయండి. గాయపడిన దానిని స్వస్థపరచండి. పోయిన దానిని తిరిగి నాకివ్వండి."

ఆయన తప్పకుండా అలా చేస్తాడు.

ఈ ప్రసంగాన్ని మరో చిన్న కథతో ముగిద్దాం.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత ఒక సైనికుడు బాంబుల దాడితో ధ్వంసమైన ఒక గ్రామానికి తిరిగి వచ్చాడు. అక్కడ ఒక దేవాలయం శిథిలాల మధ్య క్రీస్తు విగ్రహం పడి ఉండటం అతను చూశాడు. ఆ విగ్రహం యొక్క రెండు చేతులు బాంబు పేలుడులో విరిగిపోయాయి.

తర్వాత ఆ దేవాలయాన్ని మళ్లీ నిర్మించినప్పుడు, ప్రజలు ఆ దెబ్బతిన్న విగ్రహాన్నే తిరిగి దేవాలయంలో ప్రతిష్ఠించారు. అయితే దాని క్రింద ఈ మాటలను వ్రాశారు:

"ఈ భూమిపై ఇప్పుడు క్రీస్తుకు మన చేతులే చేతులు."

ఈ రోజు మహోత్సవం యొక్క రహస్యం ఇదే.

క్రీస్తు రాజు ఇప్పటికీ తప్పిపోయిన వారిని **మన చేతుల ద్వారా** వెదుకుతున్నాడు.

ఆకలితో ఉన్నవారికి **మన ఉదారత ద్వారా** ఆహారం
అందిస్తున్నాడు.

బాధపడుతున్నవారిని **మన సాన్నిధ్యం ద్వారా**
ఓదారుస్తున్నాడు.

అపరిచితులను **మన దయ ద్వారా** ఆహ్వానిస్తున్నాడు.

ఒక రోజు, బహుశా మనమే ఆశ్చర్యపోయే విధంగా, మన జీవిత
మార్గంలో ఎదురైన గాయపడిన మనుష్యులను
ప్రేమించినప్పుడు, నిజానికి మనం **రాజైన క్రీస్తునే**
ప్రేమించామని తెలుసుకుంటాం.

ఆమెన్.